

Drechtje spreekt:

GROEN EN KLEINSCHALIG

STICHTING VRIENDEN VAN DUIVENDRECHT

7 MAART 2015

**BEZUINIGINGEN
ZORG**

**EN JE DOUCHEBEURT
KUN JE WINNEN
MET BINGO**

Loesje

**PENSIOENLEEF TIJD
STEEDS HOG ER**

**STRAKS GAAT
DE AVONDZUSTER
ER MET MIJN
ROLLATOR VAND OOR**

de opa van Loesje

**ZORG EN MOET
JE DOEN**

NIET MAKEN

Loesje

*informerend,
opiniërend,
objectief en
transparant*

Niets is zo ziek als de 'Zorg'

Het is weer zaterdag, de dag van *Drechtje's* spreek-uurtje. Ondanks dat er vandaag veel mensen op het plein te vinden waren, spreekt *Drechtje* slechts met één vrouw.

Deze aardige zestigster maakt deel uit van de zgn. sandwich-generatie. Zij past op haar kleinkinderen als haar dochter iets te doen heeft en heeft ook nog een hulpbehoevende moeder van 88 jaar waar zij druk mee is. Ontslagen vanwege boventaligheid heeft zij het 'geluk' geen baan te hebben en haar tijd te kunnen besteden aan de kleinkinderen en d'r hoogbejaarde moe-

der. Mèt baan had dit niet te combineren geweest. Ook is zij dagelijks een uurtje bij haar buurvrouw (72 jaar), die al weken aan huis gekluisterd zit vanwege een gebroken elleboog en mantelzorgster dus.

Zij is boos, opstandig en verontwaardigd tegelijk en moet overduidelijk haar hart luchten. *Drechtje* luistert zeer belangstellend naar wat de vrouw vertelt. Het is een heftig verhaal. 'Mijn hoogbejaarde moeder is onlangs gevallen en heeft toen haar heup gebroken. Zij ging uiteraard direct naar het ziekenhuis en werd de andere och-

tend vroeg geopereerd. Vervolgens verbleef moeder 6 dagen in het ziekenhuis om op de 7e dag overgebracht te worden naar een verpleeghuis, de zogenaamde 'transfer'. Gelukkig was ik er bij, maar *Drechtje, Drechtje*, wat dit alles niet voor voeten in aarde had...

De medicijnenlijst moest vlak voor het vertrek nog naar de apotheek door gefaxed worden (dit had de dag ervoor al gemoe-ten, zodat het bij m'n moeder klaar zou staan). Ik moest dus die medicijnen beneden in de apotheek van het AMC ophalen en meenemen naar het verpleeghuis.

Geïnteresseerd en/of meer weten?
Steunt u ons nog steeds?

Bel met 020-699 2574 of neem een kijkje op vriendenvanduivendrecht.nl
Ons IBANnummer is NL70 INGB 00 0498 3590 in Duivendrecht

Stichting
Vrienden
van
Duivendrecht

Drechtje spreekt verder:

Daar was het heel erg druk en kon ik ruim een uur wachten. Mijn moeder slikt rond de 22 verschillende pillen op één dag. Twee(!) dames uit de apotheek gingen uiteindelijk met de recepten aan de slag en anderhalf uur later ging ik weer naar boven met een giga tas vol medicijnen.

De transferverpleegkundige (uit de vorige dienst) had geen vervoer geregeld! Dat moest dus nu nog gebeuren. Moeder lag helemaal uitgeput in bed te wachten wat er zou gaan komen en raakte steeds meer van streek. Met de ambulance mocht zij niet worden weggebracht: weg-bezuinigd. In 2104 werden oudjes na een dergelijke risicovolle operatie standaard met de ambulance vervoerd. Nu gebeurt dat met de Valys of Regiotaxi, als ouderen daar al lid van zijn... Na heen en weer gebel bleek dat het pasje van Valys

was verlopen en de Regiotaxi niet over rolstoelvervoer beschikte!

Probleem, wat nu?

Gewone taxi? Fysiotherapeut werd opgetrommeld maar nee, dat kon niet vanwege het in- en uitstappen. Ik gaf aan dat mijn moeder dan nog maar een dagje langer in het ziekenhuis moest blijven en ik naar huis zou gaan om zelf vervoer te gaan regelen! Maar dat was niet de bedoeling, moeder moest die dag weg uit het ziekenhuis! Uiteindelijk werd er na veel bellen een particulier taxi-bedrijf gevonden dat ook beschikte over busjes voor rolstoelvervoer. Kosten eigen rekening, maar niet belangrijk. Een ingehuurd helikopter had ook m'n instemming gekregen als moeder maar zo snel mogelijk in het verpleeghuis kwam!

Drechtze spreekt verder:

Samen met moeder, rolstoel en taxichauffeur eindelijk richting de lift. Op de valreep duwde een verpleegkundige mij nog een kladjie in handen waarop 3 soorten medicijnen vermeldt stonden, die ook nog besteld moesten worden.

Uiteindelijk belandde m'n moeder, de tranen nabij en grauw van vermoeidheid uren later in het verpleeghuis, waar zij naar haar kamer werd gebracht en in bed gelegd. De zuster stelde zich voor, vertelde vervolgens dat zij over een half uur terug zou komen omdat zij eerst zelf ging eten en daarna het middageten voor moeder zou ophalen. Weer wachten... onderhand hing ik haar spulletjes maar vast in de kast en haalde de boodschappentas vol medicijnen leeg om die op de tafel uit te stallen.

Over de medicijnen gesproken: de verpleging wilde die gezien het grote aantal, nl. 22 verschillende pillen op één dag, de medicijnen op een zgn. Rol (Baxter) hebben. De medicijnen voor iedere dag worden dan in aparte af-

scheurzakjes op een rol aangeleverd. Heel verstandig, dat bespaart de verpleging veel werk. Ik ben naar de apotheek gegaan met de tas medicijnen om die te laten ompakken op een rol.

Maar nee... zoiets mag niet! Teruggebrachte medicijnen worden vernietigd dat is protocol.

De hele tas medicijnen (ter waarde van ruim € 300,00) moest dus de vuilnisbak in en de medicijnen moesten opnieuw besteld. Ik vond dit ongelooflijk: de medicijnen kwam ik niet inleveren, maar alleen laten ompakken en dan zou ik precies dezelfde medicijnen toch weer meenemen?

Drechtze, ik heb zelf een bijstandsuitkering en een eigen risico van €370,- net als iedere burger (ook voor iemand die €60.000,- of meer verdient). En dan kom je soort praktijken tegen... De huidige zorg is duur. Hoezo duur? Daar ben ik nu wel achter. Niets is zo ziek als de Zorg! [Zelf een huisarts raakt hierdoor overspannen \(bron: artikel NOS.NL, zaterdag 28 mrt 15\).](#)

